

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η Arkema προβάλλει παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων που απορρέει από τον αμάχητο χαρακτήρα του τεκμηρίου της καθοριστικής επιρροής της μητρικής εταιρείας στις θυγατρικές της, δεδομένου ότι, λόγω του τεκμηρίου αυτού, οι μετέχοντες σε σύμπραξη έχουν διαφορετική μεταχείριση ανάλογα με το αν ανήκουν ή όχι σε έναν όμιλο εταιρειών.

Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχείρισης και το δικαίωμα για δίκαιη δίκη καθόσον, απαντώντας στον λόγο που αντλείται από παράβαση ουσιώδους τύπου λόγω πλημμελούς αιτιολογίας, το Δικαστήριο εξέτασε μόνον τα επιχειρήματα της Elf Aquitaine, μητρικής εταιρείας της Arkema, και όχι τα επιχειρήματα που προέβαλε η ίδια. Μολονότι είναι αληθές ότι το Πρωτοδικείο δεν υποχρεούται να προβεί σε εξαντλητική απαρίθμηση όλων των λόγων που προβάλλουν οι διάδικοι, γεγονός παραμένει ότι η αιτιολογία της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως πρέπει, τουλάχιστον, να παρέχει τη δυνατότητα στην προσφεύγουσα να γνωρίζει επακριβώς τη συλλογιστική που ακολούθησε το Πρωτοδικείο.

Τέλος, με τον τέταρτο και τελευταίο λόγο αναιρέσεως, η Arkema υποστηρίζει παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, καθόσον η Επιτροπή έλαβε υπόψη, κατά τον καθορισμό της βάσης για τον υπολογισμό της κυρώσεως, τον κύκλο εργασιών της δύο φορές και το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε σφάλμα διαπιστώνοντας ότι η Επιτροπή δεν είχε άλλη επιλογή, αν δεν ήθελε να παρεκκλίνει από τη μέθοδο υπολογισμού των κατευθυντήριων γραμμών. Με τον τρόπο αυτό, το Πρωτοδικείο προσέδωσε στις κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής απόλυτη δεσμευτική ισχύ. Κατά την αναιρεσείουσα, οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές αποτελούν μάλλον ενδεικτικούς κανόνες συμπεριφοράς για την πρακτική που πρέπει να ακολουθείται παρά κανόνες δικαίου τους οποίους η διοίκηση υποχρεούται να τηρήσει εν πάση περιπτώσει.

Αναίρεση που άσκησε στις 15 Δεκεμβρίου 2009 η Elf Aquitaine SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (έβδομο τμήμα) στις 30 Σεπτεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-174/05, Elf Aquitaine κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-521/09 P)

(2010/C 37/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Elf Aquitaine SA (εκπρόσωποι: E. Morgan de Rivery και S. Thibault-Liger, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

— Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει στο σύνολό της, βάσει του άρθρου 256 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 56 του πρωτοκόλλου αριθ. 3 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την απόφαση του Πρωτοδικείου, της 30ής Σεπτεμβρίου 2009, στην υπόθεση T-174/05, Elf Aquitaine SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

— να δεχθεί τα αιτήματα που προβλήθηκαν πρωτοδικώς,

— ως εκ τούτου, να ακυρώσει τα άρθρα 1, στοιχείο δ', 2, στοιχείο γ', 3 και 4, παράγραφος 9, της απόφασης C (2004) 4876 τελικό της Επιτροπής, της 19ης Ιανουαρίου 2005, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/E-1/37.773 — AMCA),

— επικουρικώς, να ακυρώσει ή να μειώσει, δυνάμει του άρθρου 261 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), το πρόστιμο των 45 εκατομμυρίων ευρώ που επιβλήθηκε από κοινού και αλληλεγγύως στην Arkema SA και στην Elf Aquitaine βάσει του άρθρου 2, στοιχείο γ', της προαναφερθείσας αποφάσεως της Επιτροπής στο πλαίσιο της εξουσίας πλήρους δικαιοδοσίας λόγω αντικειμενικών πλημμελειών του αιτιολογικού και της συλλογιστικής της αποφάσεως του Πρωτοδικείου στην υπόθεση T-174/05, όπως παρατίθενται με τους έξι λόγους της παρούσας αιτήσεως αναιρέσεως,

— εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της Elf Aquitaine ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα προβάλλει προς στήριξη της αιτήσεώς της αναιρέσεως έξι λόγους.

Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο επειδή δεν συνήγαγε όλα τα συμπεράσματα του κατασταλτικού χαρακτήρα των κυρώσεων του άρθρου 101 ΣΛΕΕ [81 ΕΚ]. Προσάπτει ειδικότερα στο Πρωτοδικείο ότι την εξαίρεσε καταχρηστικώς από το πεδίο εφαρμογής των αρχών του τεκμηρίου αθωότητας και του προσωποπαγούς των ποινών καταλογίζοντάς της την ευθύνη για παράβαση που διέπραξε η θυγατρική της, ενώ τα πραγματικά περιστατικά που προέβαλε η αναιρεσείουσα αποδείκνυαν, αντιθέτως, ότι η ίδια δεν είχε διαπράξει καμία παράβαση ούτε άλλωστε γνώριζε την ύπαρξη της επίδικης παράβασης κατά τον χρόνο που διεπράχθη.

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η Elf Aquitaine επικαλείται παραβίαση των δικαιωμάτων άμυνας λόγω εσφαλμένης ερμηνείας των αρχών της επείκειας και της ισότητας των όπλων. Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Πρωτοδικείο έκρινε, συγκεκριμένα, ότι η αρχή της ισότητας των όπλων είχε τηρηθεί στην προκειμένη περίπτωση, διότι η αναιρεσείουσα είχε τη δυνατότητα να καταστήσει λυσιτελώς γνωστή την άποψή της κατά τη διοικητική διαδικασία και

είχε πληροφορηθεί για πρώτη φορά τις εναντίον της αιτιάσεις με την ανακοίνωση των αιτιάσεων. Κατά την αναιρεσίουσα, η ερμηνεία αυτή είναι εσφαλμένη, διότι ισοδυναμεί με μη αποδοχή της αναγκαιότητας προστασίας των δικαιωμάτων άμυνας της αναιρεσίουσας από το στάδιο της προκαταρκτικής έρευνας και δεν δέχεται επίσης την αναγκαιότητα διεξαγωγής της εν λόγω έρευνας από την Επιτροπή αμερόληπτα- επιρρίπτοντας ευθύνες αλλά και απαλλάσσοντας — κατά οποιουδήποτε υπόπτου παραβάσεως.

Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσίουσα προσάπτει στο Πρωτοδικείο ότι υπέπεσε σε διάφορα νομικά σφάλματα όσον αφορά την υποχρέωση αιτιολογήσεως. Τα σφάλματα αυτά αφορούν τόσο την εκτίμηση του περιεχομένου και του βαθμού της απαιτούμενης από την Επιτροπή αιτιολογίας όσο και το περιεχόμενο της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, η οποία περιλαμβάνει πολλές αντιφατικές διαπιστώσεις.

Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, η Elf Aquitaine προβάλλει παράβαση του άρθρου 263 ΣΛΕΕ [230 ΕΚ], καθόσον το Πρωτοδικείο υπερέβη τα όρια του ελέγχου νομιμότητας, αντικαθιστώντας με τη δική του εκτίμηση, όσον αφορά τη δυνατότητα καταλογισμού παράβασης που διέπραξε θυγατρική εταιρεία στη μητρική της, την ελλιπή και περιληπτική εκτίμηση της αποφάσεως της Επιτροπής.

Με τον πέμπτο λόγο αναιρέσεως, ο οποίος έχει τέσσερα σκέλη, η αναιρεσίουσα προβάλλει ότι το Πρωτοδικείο δεν έλαβε υπόψη του τους κανόνες καταλογισμού των αντίθετων με τον ανταγωνισμό πρακτικών. Αντί να θεωρήσει ως βέβαιη την ευθύνη της μητρικής εταιρείας για τις ενέργειες της θυγατρικής της, το Πρωτοδικείο θα έπρεπε να ελέγξει αν η Επιτροπή είχε προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία για τη συγκεκριμένη ανάμειξη της αναιρεσίουσας στη διαχείριση της θυγατρικής της.

Με τον έκτο και τελευταίο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσίουσα προβάλλει τέλος, επικουρικός, ότι αν τα σφάλματα και οι παραβάσεις του Πρωτοδικείου δεν οδηγήσουν στην ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, πρέπει τουλάχιστον να οδηγήσουν το Δικαστήριο να ακυρώσει ή να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε από κοινού και αλληλεγγύως.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal administratif de Paris (Γαλλία) στις 12 Νοεμβρίου 2009 — Δήμος της Λυόν κατά Caisse des dépôts et consignations

(Υπόθεση C-524/09)

(2010/C 37/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal administratif de Paris (Γαλλία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Δήμος της Λυόν

Καθού: Caisse des dépôts et consignations

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Η απόφαση περί δημοσιοποιήσεως ή μη των διαλαμβανόμενων στο σημείο 12 του παραρτήματος XVI του κανονισμού (ΕΚ) 2216/2204 της 21ης Δεκεμβρίου 2004 ⁽¹⁾ πληροφοριών εμπίπτει αποκλειστικώς στην αρμοδιότητα του κεντρικού διαχειριστή ή και στην αρμοδιότητα του διαχειριστή του εθνικού μητρώου;
- 2) Στην περίπτωση που ο διαχειριστής του εθνικού μητρώου είναι αρμόδιος, οι πληροφορίες αυτές πρέπει να λογίζονται ως «πληροφορίες σχετικά με εκπομπές στο περιβάλλον» υπό την έννοια του άρθρου 4 της οδηγίας 2003/4/ΕΚ της 28ης Ιανουαρίου 2003 ⁽²⁾, στην δημοσιοποίηση των οποίων δεν μπορεί να αντιταχθεί «ο εμπιστευτικός χαρακτήρας εμπορικών ή βιομηχανικών πληροφοριών», ή η δημοσιοποίηση των πληροφοριών αυτών διέπεται από ειδικούς κανόνες εμπιστευτικότητας;
- 3) Στην περίπτωση που εφαρμόζονται ειδικοί κανόνες εμπιστευτικότητας, οι πληροφορίες αυτές επιτρέπεται να δημοσιοποιηθούν προ της παρελεύσεως προθεσμίας πέντε ετών ή η προθεσμία αυτή αφορά μόνον την πενταετή περίοδο διαθέσεως των δικαιωμάτων κατ' εφαρμογή της οδηγίας 2003/87/ΕΚ της 13ης Οκτωβρίου 2003 ⁽³⁾;
- 4) Σε περίπτωση που ισχύει η προθεσμία των πέντε ετών, το άρθρο 10 του κανονισμού 2216/2204 της 21ης Δεκεμβρίου 2004 επιτρέπει εξαίρεση από την εν λόγω προθεσμία και η άρνηση εφαρμογής αυτής της εξαίρεσεως μπορεί να αντιταχθεί, επί τη βάσει του ως άνω άρθρου, σε οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης που ζητεί να του γνωστοποιηθούν οι πληροφορίες αυτές στο πλαίσιο διαπραγματεύσεως για τη σύναψη συμβάσεως παραχωρήσεως δημόσιας υπηρεσίας με αντικείμενο τη θέρμανση αστικής περιοχής;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2216/2004 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 2004, σχετικά με τυποποιημένο και ασφαλές σύστημα μητρώων δυνάμει της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της απόφασης αριθ. 280/2004/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 386, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία 2003/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 41, σ. 26).

⁽³⁾ Οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας (ΕΕ L 275, σ. 32).